

labi rādītāji, pateicoties labvēlīgai riska svērtu aktīvu (tostarp hipotekāro kredītu) pakāpju noteikšanai, un tām būtu jābūt spējīgām izturēt paaugstinātu maksājumu saistību nepildīšanas līmeni nesaskaņā ar pasīvo piekrišanu Nīderlandes iestāžu argumentam, ka Nīderlandes banku nozare gluži otrādi ir vāja un ka Nīderlandes DGS (Noguldījumu garantija shēmas (*Deposit Guarantee Scheme*)) izmantošana pasliktinātu situāciju šai nozarē, vai fakts, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverti nosacījumi, kas atspoguļo citu skaidru norādi, ka formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšana bija nepieciešama.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītāju tiesības, jo:

— neesot pierādījumu tam, ka vispār ir notikusi izmeklēšana par prasītāju sūdzību par valsts atbalsta pasākumiem vai tās atbilstoša analīze. Patiešām, apstrīdētajā lēmumā uz to atsauces nebija;

— prasītāji nekādi netika informēti par apstrīdēto lēmumu.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants, jo:

— piemērojot valsts atbalsta normas, nedrīkst pārkāpt citas ES tiesības, piemēram, tiesības uz īpašumu. Aplūkojamajā gadījumā Komisija nevarēja paļauties uz ieguldījumu ekspropriāciju, neveicot pat analīzi par to, vai šāda darbība tiek veikta saskaņā ar likumu. Ekspropriācija *per se* ir tiesību uz īpašumu pārkāpums un Komisija savā novērtējumā nedrīkstēja ignorēt šo apstākli;

— Komisijai bija jāpārbauda šādas ekspropriācijas nosacījumi un kārtība, lai izlemtu, vai tas ir elements, uz ko var paļauties atbalsta pasākumu novērtējumā.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/99, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 19. jūnijā — CSF/Komisija

(Lieta T-337/13)

(2013/C 233/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CSF Srl (*Grupolo delle Abbadesse*, Itālija) (pārstāvji — R. Santoro, S. Armellini un R. Bugaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu 2013/173/ES, kas publicēts 2013. gada 10. aprīlī un prasītājai paziņots 2013. gada 16. aprīlī;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2013. gada 8. aprīļa Lēmumu 2013/173/ES par pasākumu, ko Dānija veikusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/42/EK 11. pantu, aizliedzot noteikta tipa daudzfunkcionālas zemes rakšanas un pārvietošanas mašīnas (OV L 101, 29. lpp.). Šajā lēmumā Dānijas iestāžu aizliegums ir atzīts par pamatotu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts iepriekš minētās Direktīvas 2006/42/EK 5. pants, 6. panta 1. punkts, 7. un 11. pants un tās I pielikuma 1.1.2. un 3.4.4. punkts.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā minētajām tiesību normām, jo tajā nav ņemts vērā, ka prasītājas mašīnām *Multione S630* patiesībā ir obligāti paredzēta konstrukcija aizsardzībai pret krītošiem objektiem (*FOPS*) ikreiz, kad tās izmantojamās lietojumiem, kuros operatoru apdraud krītoši priekšmeti vai materiāli.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajā lēmumā par pamatotu atzīto Dānijas pasākumu ir paredzēts ierobežot tikai daudzfunkcionālās mašīnas *Multione S630* laišanu aprītē, lai gan Dānijā bez *FOPS* pienākuma tiek tirgotas daudzas citas šāda tipa daudzfunkcionālās mašīnas, kas paredzētas tiem pašiem lietojumiem, kam paredzēta *Multione S630*.